

HỘI THẢO CỦA HỘI LINH MỤC- TU SĨ- CHỦNG SINH DU HỌC TẠI HOA KỲ BƯỚC CHÂN CỦA NHÀ TRUYỀN GIÁO Ở ĐẤT NƯỚC HỒI GIÁO - PASKISTAN

Chủng Sinh Phêrô Nguyễn Huấn

Lịch sử của Giáo Hội công giáo thuở xưa là lịch sử truyền giáo của các nhà thừa sai Phương Tây đi khắp nơi để đem Tin Mừng của Chúa đến cho mọi người. Nhờ những bước chân truyền giáo anh dũng như: Phanxico Xavie, Alexandre de Rhodes, Francois Pallu, Lambert de la Motte. Hạt giống đức tin của giáo hội Việt Nam được uơm trồng, những hạt giống đó đã được nuôi dưỡng bằng những giọt máu đào của các Thánh tử đạo Việt Nam. Ngày hôm nay, khi mà lịch sử Giáo hội có những bước chuyển mình, các dòng tu và ơn gọi phương Tây càng ngày càng khan hiếm thì để tiếp bước các vị tiền nhân anh dũng và như là hậu duệ của các Thánh Tử đạo Việt Nam, các nhà truyền giáo Việt Nam đang rảo bước chân khắp nơi trên năm châu bốn bể để tái truyền giáo.

Trong một buổi hội thảo, Hội linh mục, tu sĩ, chủng sinh du học tại Hoa Kỳ - Formation Support For Vietnam - hân hoan được đón tiếp Sr. Mary Rose Nguyễn Phong Vân, thuộc dòng Thừa Sai Phan Sinh Đức Mẹ, đang sống và thi hành sứ vụ của mình tại đất nước Hồi giáo Pakistan. Là nữ tu sĩ Việt Nam duy nhất đang làm việc tại vùng truyền giáo này trong hơn 10 năm qua, một đất nước khát khe với Kitô

Giáo và hạn chế quyền của phụ nữ. Thế nhưng, Sr vẫn đang tiếp tục âm thầm hi sinh làm việc cũng như thi hành sứ vụ truyền giáo của mình cách hăng say nhiệt thành.

Nhắc đến đất nước Pakistan có lẽ mọi người đều nghĩ ngay tới tình trạng đầy rẫy cảnh xung đột và bạo lực. Một đất nước khá bất ổn về mặt chính trị, tôn giáo cũng thế, trước khi bị chia cắt Pakistan khá đa dạng về mặt tôn giáo. Phần lớn dân số Pakistan là người theo đạo Hồi. Sau đạo Hindu, những người Công giáo là nhóm lớn thứ hai trong các tôn giáo thiểu số, chiếm khoảng 1,6% dân số. Một thực trạng đầy thách thức cho các nhà truyền giáo muốn đặt chân đến nơi đây.

Như một tiếng gọi của tình yêu và sứ vụ, Sơ Mary đã lên đường đến với mảnh đất đầy khói lửa chiến tranh của đất nước Hồi Giáo, với tình yêu đầy nhiệt huyết của một nhà truyền giáo nhưng cũng đầy thách thức và mạo hiểm. Thật may mắn khi Hội linh mục, tu sĩ, chủng sinh du học tại Hoa Kỳ cùng với gần 100 anh chị em đã có buổi gặp gỡ trò chuyện với Sơ Mary Rose Nguyễn Phong Vân, nhà truyền giáo ở vùng đất có

nhiều biến động về chính trị và tôn giáo. Để hiểu rõ hơn về con người, văn hóa, giáo dục, tôn giáo và sứ vụ truyền giáo của Sơ tại đất nước Hồi Giáo Pakistan, chúng ta cùng lắng nghe cuộc phỏng vấn của Cha Phê-rô Nguyễn Quốc Bảo .SJ (ngài hiện là giám đốc điều hành Hội Formation Support for Vietnam) với nhà truyền giáo Sơ Mary Rose Nguyễn Phong Vân:

Cha Nguyễn Quốc Bảo: *Chào Sơ! Sơ có thể giới thiệu qua về bản thân; tên sứ mạng và linh đạo linh đạo của Hội dòng? Và cho đến thời điểm này thì sơ đã thi hành sứ vụ của mình ở Pakistan được bao lâu rồi?*

Soeur Nguyễn Phong Vân: Dạ, con là nữ tu Mary Rose Nguyễn Phong Vân, thuộc Hội dòng Thừa Sai Phan Sinh Đức Mẹ - FMM, hiện tại con đang thi hành sứ vụ tại Lahore, một thành phố thuộc vùng đông bắc Pakistan.

Linh đạo của Hội dòng chúng con là thi hành sứ mạng ở khắp nơi trên thế giới, ưu tiên cho những xa xôi nghèo khổ và vắng bóng sự hiện diện của giáo hội như các quốc gia Hồi giáo. Năm 2005, vào dịp lễ kính thánh Têrêsa Hải Đồng Giê su thì con đặt chân đến vùng đất Pakistan cho đến nay đã được 15 năm. Trước khi con qua đây thi hành sứ vụ, thì con cũng đã có thời gian làm việc ở Hoa Kỳ 17 năm.

Cha Nguyễn Quốc Bảo: *Hiện nay, công việc của sơ là đang làm gì?*

Soeur Nguyễn Phong Vân: Hiện tại công việc của con đang làm là phục vụ các trẻ em khuyết tật, dạy nghề cho các em. Con cũng đang phụ trách một cộng đoàn có 10 sơ, có 6 sơ khẩn sinh trẻ và 4 sơ đã khẩn trọn. Ngoài việc dạy học và linh hướng cho các khẩn sinh trẻ, thỉnh thoảng con đi thăm các giáo xứ nghèo, đến để lắng nghe và cầu nguyện với các gia đình kitô hữu.

Cha Nguyễn Quốc Bảo: *Có rất nhiều người Việt Nam, ngay cả chúng con cũng vậy,*

không có hiểu nhiều về Hồi giáo. Một tôn giáo lớn trên thế giới, có thể nói là gần bằng ki tô giáo và có thể còn lớn hơn công giáo. Sơ có thể chia sẻ một chút Đạo Hồi giáo được không?

Soeur Nguyễn Phong Vân: Thao như kinh nghiệm của bản thân con, khi đêm đầu tiên con đến Pakistan, lúc 4h sáng con giật mình vì những tiếng Tù-và họ thổi vang lên. Họ gọi nhau để đọc kinh cầu nguyện. Người theo đạo Hồi giáo họ tuân giữ 5 cột trụ chính: Họ cầu nguyện 5 lần một ngày; Tin vào đấng Ala là duy nhất; Mỗi năm có một tháng để ăn chay; Làm việc bác ái giúp đỡ người nghèo; Đi hành hương đền Thánh Mohamat. Người theo đạo Hồi tin rằng, nếu họ tuân giữ theo 5 cột trụ này thì họ sẽ được lên thiên đàng.

Cha Nguyễn Quốc Bảo: Theo dõi tin tức trong thời gian vừa qua, báo chí truyền thông nói rất nhiều về luật phạm thượng. Có nghĩa là bất cứ ai có ý bêu xấu, không tôn trọng đáng Mohamat, coi thường kinh Koran thì có thể bị chịu tội nặng nề, thậm chí có thể phải đi tù? Trong quá khứ sơ và cộng đoàn có bị ảnh hưởng gì không?

Soeur Nguyễn Phong Vân: Đã từng có nhiều vị tổng thống của Pakistan họ có lòng khoan dung muốn bãi bỏ luật phạm thượng này. Bởi vì nhiều khi vì lòng đố kỵ ghen ghét hay những chuyện xích mích cá nhân thì người này có thể đổ lỗi và vu oan cho người khác. Đối với người Hồi giáo nếu xúc phạm đến thánh danh Ala thì sẽ bị xử tử.

Kinh Koran được viết bằng tiếng Ả rập, người ngoại quốc như chúng con lúc mới đến sẽ không biết và hiểu được. Thành ra cách đây không lâu có một sơ người Anh được gửi tới đây, sơ dạy tiếng anh trong trường học có khoảng 1000 học sinh. Một lần không may sơ vô tình làm rơi một tập giấy của một học sinh cá biệt để trên bàn của sơ trong lớp học, trong đó có tờ giấy kinh Koran của người Hồi giáo, tờ giấy kinh Koran vô tình rơi vào thùng rác nhỏ. Người học sinh cá biệt nhìn thấy và tố giác sơ là không tôn trọng Kinh thánh của người Hồi. Sau đó, có khoảng 3000 người theo đạo Hồi kéo đến trường học, họ ném đá và tấn công các sơ bằng vũ lực. Nhà nguyện đã bị đốt cháy bởi đám đông này. Chỉ khi nhờ một sơ bề trên với những người có trách nhiệm can thiệp thì đám đông mới chịu giải tán, nếu không sơ người Anh sẽ bị giết chết. Sau đó không lâu sơ bị trục xuất về nước.

Cha Nguyễn Quốc Bảo: Vậy, sơ có gặp người Việt Nam nhiều ở nơi sơ phục vụ không?

Soeur Nguyễn Phong Vân: Chắc chỉ có trong mơ, con chưa có gặp người Việt Nam nào từ khi qua đây cho đến bây giờ. Con chỉ gặp người Hàn quốc, người Trung quốc...

Cha Nguyễn Quốc Bảo: Con thấy có một điều đó là sự sỉ diện, danh dự của người Hồi giáo được họ đề cao trong các mối quan hệ xã hội. Nhưng hình như có một sự giằng co giữa sỉ diện và tha thứ. Có vẻ như ở nơi đây họ không được dạy về sự tha thứ. Đối với sơ, sơ đi truyền giáo, sơ dạy về ki tô giáo, một tôn giáo đề cao sự tha thứ. Vậy, thì làm sao sơ có thể nói cho họ hiểu được?

Soeur Nguyễn Phong Vân: Đối với người Hồi giáo, mặc dầu họ tin rằng Chúa Giê su cũng là một trong các ngôn sứ. Nhưng họ không tin Chúa Giê su là con Thiên Chúa làm người. Họ tin Chúa Giê su là một ngôn sứ của đáng Ala. Người Hồi giáo không được dạy về sự tha thứ, người con gái trong gia đình phải theo sự xếp đặt của cha mẹ khi lấy chồng, nếu người con gái ấy tự ý

làm trái sự xếp đặt đó thì người anh, người chú hay là người cha có quyền giết chết người con gái đó.

Con nghĩ rằng: Cuốn phúc âm mà các bạn trẻ, những người ở đây đọc được chính là đời sống chứng tá của những nữ tu, những ki tô hữu sống tích cực, lương thiện.

Cha Nguyễn Quốc Bảo: *Nếu là người Hồi giáo, người ta quý mến sơ qua đời sống chứng tá của một nhà truyền giáo, và họ muốn theo tôn giáo của sơ thì sơ có được quyền hoặc dám rửa tội cho họ không?*

Soeur Nguyễn Phong Vân: Trước đây, có một sơ cũng làm việc bên này. Sơ đi vào những vùng dân tộc ít người, những người sống ở nơi này có thể họ theo Ấn giáo

hoặc là không theo tôn giáo nào. Và sơ đã rửa tội cho một số người và giúp họ trở thành người ki tô hữu. Nhưng sau đó, chính phủ Hồi giáo biết được việc sơ làm thì ngay lập tức sơ bị thu hồi Visa và bị trục xuất về nước. Chúng con được dặn dò kỹ lưỡng là không được rửa tội cho bất kì người Hồi giáo nào. Nếu họ muốn học đạo và trở thành ki tô hữu thì chúng con giới thiệu với các cha xứ. Các cha xứ sẽ tìm cách và có thể đưa họ ra nước ngoài.

Cha Nguyễn Quốc Bảo: *Con được biết ở đất nước Hồi giáo Pakistan quyền người nữ trong xã hội bị hạn chế rõ rệt. Sơ có thể chia sẻ cho mọi người về quyền người nữ được không ở đây được không?*

Soeur Nguyễn Phong Vân: Cũng như người Việt Nam, ở Pakistan người ta trọng nam khinh nữ. Người Hồi giáo tin rằng người con gái sinh ra lớn lên đi lấy chồng và chẳng giúp được gì nhiều cho gia đình. Người phụ nữ Hồi giáo khi đi ra ngoài thì sẽ đi với người anh, người cha của mình chứ họ không đi một mình. Họ cũng không lái xe.

Chúng con cố gắng mang những em gái đến trường và dạy học cho các em, với hy vọng các em được giáo dục, được học nghề sau này khi các em lớn lên sẽ phần nào cải thiện được giá trị cuộc sống cũng như quyền người nữ.

Cha Nguyễn Quốc Bảo:

Khi các sơ không thể đi ra ngoài một mình được, như thế sẽ bị hạn chế rất nhiều trong công việc mục vụ. Một xã hội trọng nam khinh nữ và bị sách nhiễu như thế, vậy thì làm sao có thể làm việc hiệu quả được thưa sơ?

Soeur Nguyễn Phong

Vân: Chúng con sẽ không đi

ra ngoài một mình, chúng con sẽ đi theo nhóm, 3 hoặc 4 chị em với nhau. Và khi chúng con đi như vậy thì sẽ có những ở địa phương quen biết chúng con từ nhà thờ hay giáo xứ, họ sẽ giúp đỡ chúng con. Hơn nữa, chúng con luôn mặc tu phục khi đi ra ngoài.

Cha Nguyễn Quốc Bảo : *Điều cuối cùng, xin sơ có thể có một vài lời khuyên cho các bạn trẻ và cho mọi người về sứ mạng truyền giáo trong thời hôm nay. Bởi vì những điều sơ chia sẻ trên đây chúng con thật rất hữu ích, cũng như sơ đang sống trong một môi trường rá đặc biệt?*

Soeur Nguyễn Phong Vân: Nếu là lời khuyên thì con chỉ muốn nói với các bạn trẻ rằng: Các bạn đừng ngại, đừng sợ... Nếu các bạn nhận ra ý Chúa mời gọi các bạn vào đời sống thừa sai. Các bạn hãy can đảm “Xin vâng”. Bởi vì không phải Chúa chọn những người hoan hảo, nhưng mà Chúa sẽ giúp cho người được chọn có thể chu toàn được nhiệm vụ mà Chúa trao phó.

Cha Nguyễn Quốc Bảo: Một lần nữa, chúng con cảm ơn sơ rất nhiều. Xin Chúa chúc lành cho sơ trong sứ vụ truyền giáo nơi đây.

Vâng, ngược dòng lịch sử, chúng ta cùng sống lại giây phút bình minh lịch sử truyền giáo của các nhà thừa sai đầu tiên đặt dấu chân đến Việt Nam. Ngày hôm nay, chúng ta cũng không thể phủ nhận rằng chính bởi tình yêu và lòng nhiệt huyết, chính bởi tình yêu Đức Kitô thúc bách mà Sơ

Mary Rose Phong Vân ra đi theo lệnh truyền như một ý chí kiên quyết của nhà truyền giáo đích thực.

Trong Tông Huấn *Evangelii Nuntiandi*, Đức Giáo Hoàng Phaolô VI dạy rằng: “Con người hôm nay tin tưởng các chứng nhân hơn là thầy dạy, tin vào kinh nghiệm hơn là bài vở, tin vào cuộc sống và hành động hơn là lý thuyết”. Thật vậy, thế giới ngày hôm nay mong đợi những bước chân của các nhà truyền giáo đi khắp nơi

để đem Tin Mừng của Chúa đến với mọi người và mọi nơi. Đối với Soeur Phong Vân, sơ ý thức rằng ở bất kỳ mảnh đất nào cũng đều là của Chúa và Soeur có nhiệm vụ giới thiệu Đức Kitô cho những người chưa nhận biết qua đời sống chứng tá của mình. Nhận thấy được tính cấp thiết của việc truyền giáo Sơ đã mau mắn thi hành sứ vụ của mình cách nhanh chóng không trì hoãn, đó là sứ vụ của tình yêu Đức Kitô, là mang Tin Mừng đến cho những người nghèo, nơi mà vẫn thường xuyên xảy ra những xung đột và bạo lực. Từ đó, chúng ta phần nào nhận ra được đặc điểm bước chân của nhà truyền giáo đích thực, đó là bước chân vừa nhẹ nhàng, tròn đầy, ghi dấu sự trung thành của tình yêu dâng hiến; vừa in đậm, mang sự gắn kết keo sơn ở chính mảnh đất mà nhà truyền giáo đang thi hành sứ vụ. Đó dường như là dấu chỉ của sự tự hủy trao ban trong tình yêu.